

A REFORMÁTUS TEMPLOM

1908-1910

A templomot a XX. század elején építették meg a középkori templom lebontását követően. A korábbi templom, amely 1332-es évi oklevélben van először megemlítve, kissé keletebbre helyezkedett el a mainál, és szentélye kelet felé nézett. A középkori eredetű templomot több szakaszban bővítették és alakították át. Kezdetben katolikus templomként szolgált, majd az 1560-as év körül - Tordai Sándor András püspök vezetésével - a gyülekezet áttért a kálvinizmusra, és az épület református templommá vált. A templom tornyát és hajóját az 1899-es évben bontották le, a gótikus szentélyt pedig az 1907-es évben. Már az 1906-os évben tervpályázatot írtak ki az új templomra, amelyet a szentesi Dobovszky József nyert meg. Az új templom felszentelésére az 1910-es évben került sor.

Az épület egy tágas hajóból, kereszthajóból, rövid, egyenes záródású szentélyből és a keleti főhomlokzatba illesztett toronyból áll. A templom formája a protestáns felekezetek számos építészeti elvét és szempontját követi: a hajó közepére helyezett kereszthajó majdnem centrális térélményt hoz létre, míg a szószéket a templom „szentebb” részében, a szentély helyén helyezték el, jelezve, hogy az igehirdetés a református istentisztelet legfontosabb eleme.

A belső tér falaiba beépítve megtalálhatók a régi templom egyes kőfaragványai is.

Az épület a XX. század eleji történeti stílusok kollektív jellegét képviseli, külső megjelenése neoromán stílusú. A félköríves vagy ikerablakos nyílások, a torony rövid oszlopai és kockafejezetes oszlopfői, a falsávok (lizénák) és a lombard frízzel díszített párkányzat mind ezt a stílust tükrözik. A részletképzésben azonban megjelennek a szecesszió hatásai is: a dísztéglák, a kovácsoltvas elemek és a mázas tetőcserép is erre utalnak.